

אחראי

הנשם יורד,
הענן כבד.
הרוח עורם זהב טרפים ומגבב.

ואמה מה-לך פה שוכב ופה נם,
בביתך כמו באי,
בעלות קול צעקות מן הים?.. זה קולם
של אחים טרופי-סער בים.
- וכלום אנכי אחראי לעולם?
הרוח מיבב:
- אחראי!

5.1.39

לעברים באמריקה מזמור

כששלשלות-האורות הספורות, הבודדות-קשורות
בתחנת-רכבת אפלולית-משלגת, מזורה,
תבצבץ לפתע מבין שדות חרפיים
שכוחה אי-שם בין ניו-יורק ובין קליבלנד -
דמיתכם, העברים ברחבי אמריקה.
{ אין ידע מי זרעכם פה בארץ הזאת, זרע קדש,
ומי אב אוכד ואם אוכדת שכתובכם
לבדכם פה בליל חורף, כוכבים ושלג -
אולם חי זה הרחב כי מחם נשימתכם
עגמתו הטמירה תפוג.
וחשכת לילו תאור, תמתק.
זרים לאחיכם, עצמכם ובשרכם, ולא-מובנים לילדיכם
תוצרו בריתכם קדש עם פרץ סמולנסקין,
תשאוה בחרף-נפש דרך אלפי המולות-החיים
ובמם-טירת שערי טמאה כשירת-עדן תעבירוה.
מדי תצעדו בדרך-חייכם לתמכם
ומזמור תהלים או ביאליק מתנגן בחביון-נפשכם,
יאזין לכם נהר פוטומק, מסספי ישתאה:
כי רתף עליו צל משהו נאה, לאין צרוף נאה
ועצוב ונעלה.
לו אין דגמה, ולא תהיה, בעולם.
ויהן, חנוני ינקי, בעל בעמיו
ישיב בפרסה ומסלסל סלסולים במקטרת,

24
מקשיב ברדיו, מבלבל, לנבח
25 של היטלר מברך על זבח,
ושוקל בדעתו, מהסס, להכריע הפך -
כי אחד מכם לפני יקרה וחלף
במאור שבעיניו ובענות מצעדו,
והפנה יוהן פתאם, מאיר פנים ומבט, כלפי מעלה
את עשן מקטרתו, 30
כמרגיש בחוש בחלוף לפניו דמות מקור-הקדומים
ממנו שחו אבותיו...

אולם אתם,
אנשי-מעשה ונסיכי-חלומות גם יחד,
לא לכם שלות יוהן, 35
ולא לכם הדרת קפאון השדות הללו
ומנוחת-החרף הגדולה לשרו של יער.
יום-יום וליילה-לילה, באשר תעבדו או תנפשו,
כנחש ממאורתו תרדפכם, תשככם לאין מרפא
זעות קללת הגלות וצעקת אחיכם מקצו-העולם, 40
ויענכם גם ענה חלום גאלה לא-באה
וחזון המשיח
התלוי ועומד על ספה של תהום...
אז יבוא לרגע קול משק, כקול כנפי נשר
צורח, פצוץ וגא, מעל תועפות הרי-יהודה - 45
ועמדתם רגע קסומים, כבני נשר רחוקים, גם אתם,
ונפשכם יוצאה לאות, אות-הפלאות

שנתן לדור, לעולם - והנה שוב נגזז..
לפניכם שותת דם עם אחיכם ביד קין-המן מנדיהם
ועינכם - (מקוה דמעה עצורה, 50
בה, לעולמי-עד קדוש, מרשט, אלהי,
חלום-שמש נבואי זרוח.)